

Sygnatura akt II K 119/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszkiwicz

Protokolant: Anna Walter

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 III 2015 roku sprawy

G. W.,

syna Z. i T. z d. W.,

urodzonego w dniu (...) w J.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 stycznia 2015 roku w J., woj. (...) na ul. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym w czasie badania 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego G. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 178a § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 178a § 1 k.k., wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 35 (trzydzieści pięć) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k., orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k., na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu zalicza okres zatrzymania jego prawa jazdy od 14 stycznia do 10 marca 2015 roku;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt II K 119/15

UZASADNIENIE

14 stycznia 2015 roku, przed godziną 17:30, G. W. pił piwo. Potem wsiadł do samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i kierował nim po ulicach (...). Na ulicy (...) został zatrzymany do kontroli drogowej. Miał wówczas 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia G. W. k. 10-12,

protokół badania trzeźwości k. 2)

G. W. nie był dotąd karany za przestępstwa.

(dowód: dane o karalności k. 5)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, iż w dniu zdarzenia pił piwo, po czym kierował samochodem. Chciał pojechać do swojej dziewczyny.

Wyjaśnienia oskarżonego nie budziły wątpliwości, jako zgodne z protokołem badania trzeźwości. Nie było podstaw, by podważać wiarygodność G. W. w pozostałym zakresie.

Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego skorzystał z dowodów z dokumentów w postaci: danych o karalności oskarżonego oraz protokołu badania trzeźwości. Zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej prawem formie. Ich rzetelność nie była kwestionowana w toku postępowania.

Oskarżony przyznał, iż to on 14 stycznia 2015 roku około godziny 17:30 kierował samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) po ulicach w J.. Stąd jego sprawstwo w odniesieniu do zarzucanego czynu było niewątpliwe.

Oskarżony kierował w dniu zdarzenia samochodem marki F. (...) po ulicach (...). Stanowi to poruszanie się po drogach publicznych – uczestnictwo w ruchu lądowym – polegające na prowadzeniu pojazdu mechanicznego. Oskarżony w tym czasie miał 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc znajdował się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 pkt 2 k.k. Jego zachowanie wypełniało zatem znamiona z art. 178a § 1 k.k.

W czasie tego zdarzenia oskarżony nie znajdował się w sytuacji lub stanie, które wyłączałyby jego swobodę działania lub podejmowania decyzji. Alkohol wypił znając jego działanie na własny organizm, brak podstaw do przyjęcia patologicznego charakteru jego upojenia. Stąd nietrzeźwość sprawcy pozostawała bez znaczenia dla oceny jego zawinienia, zgodnie z art. 31 § 3 k.k. Oceniono zatem, że wina oskarżonego, co do przypisanego działania była niewątpliwa.

Z tych powodów uznano oskarżonego za winnego tego, że 14 stycznia 2015 roku w J., na ul. (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,58 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), to jest występku z art. 178a § 1 k.k.

Společną szkodliwość czynu oskarżonego oceniono jako znaczną. Kierował on samochodem po ulicach (...), na których ruch drogowy jest dość natężony. Jego nietrzeźwość należy ocenić jako istotną – stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu ponad dwukrotnie przenosiło dolną granicę ustanowioną w art. 115 § 16 pkt 2 k.k. Brak jest okoliczności obniżających wagę czynu sprawcy.

Okolicznościami łagodzącymi dla oskarżonego były jego dotychczasowy tryb życia oraz postawa w czasie procesu. Nie był on dotąd karany za przestępstwa, a więc nie naruszał rażąco porządku prawnego. Od razu przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, przystał na wymierzenie zaproponowanej kary. Jest więc osobą niezdemoralizowaną, którą wychować do przestrzegania prawa w przyszłości będzie w stanie nawet łagodny środek oddziaływania.

Oskarżony nie pracuje, ma na utrzymaniu dziecko. Stąd niedopuszczalne byłoby wymierzenie mu kary grzywny, biorąc pod uwagę treść art. 58 § 2 k.k. Dlatego orzeczono wobec niego karę ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Jej wysokość, dostosowaną do wagi jego czynu, określono na 10 miesięcy. W tym wymiarze będzie ona w stanie wdroić sprawcę do przestrzegania porządku prawnego. Miesięczną ilość pracy ustalono na 35 godzin.

Sąd zobowiązany był do orzeczenia, na podstawie art. 42 § 2 k.k., zakazu prowadzenia pojazdów. Jego zakresem objęto prowadzenie pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym ze względu na to, iż takim właśnie pojazdem poruszał się sprawca w czasie zdarzenia. Jego wymiar ustalono na 2 lata, biorąc pod uwagę istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa

innych uczestników ruchu, spowodowane przez oskarżonego. Na jego poczet zaliczono okres zatrzymania jego prawa jazdy od 14 stycznia do 10 marca 2015 roku.

Nie było konieczne, dla precyzyjnego określenia zakresu obowiązywania środka wskazanie, zawarte we wniosku Prokuratora, iż dotyczyć on miał „wszelkich pojazdów mechanicznych”. Art. 42 § 2 k.k. przewiduje konieczność orzeczenia zakazu wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju. Wystarczającym jest wobec tego, przy zawężeniu zakresu obowiązywania zakazu, określenie rodzaju pojazdów, których ma dotyczyć. Określenie „pojazdy mechaniczne” odpowiada więc tym wymogom, gdyż jednoznacznie określa, w wypadku braku dalszych wyłączeń, że zakaz ma odnosić się do wszystkich pojazdów tego rodzaju. Niepotrzebnym, powtórnym byłoby więc dodawanie słowa „wszelkich”, gdyż powiela ono zakres obowiązywania zakazu, wynikający z bardziej zwięzłego sformułowania.

Słowo „wszelki” jest bowiem zaimkiem komunikującym, że to, o czym mowa w zdaniu, dotyczy wszystkich rodzajów obiektów, stanów rzeczy lub sposobów działania, nazywanych przez rzeczownik. Określenie kategorii pojazdów jako „mechaniczne” automatycznie oznacza, że obejmuje ona wszystkie rodzaje pojazdów mechanicznych. To samo wynikać by miało z użycia postulowanego we wniosku słowa „wszelkie”. Jest to zatem, jak wskazano wcześniej, tylko powtórzenie, bez żadnego znaczenia merytorycznego. Mogło zostać zatem pominięte, by wyrok nie zawierał słów zbędnych, pozbawionych istoty. Określenie charakteru zakazu bez owego sformułowania nie oznacza zmiany zakresu jego obowiązywania, co wykazano powyżej. Nie powoduje więc ingerencji w zakres obowiązywania środka karnego, uzgodnionego przez strony, a jedynie opisuje go bardziej prawidłowo od strony językowej.

By zastosowane środki oddziaływania dotknęły również interesów majątkowych oskarżonego, orzeczono wobec niego świadczenie pieniężne na stosowny cel. Jego wysokość, dostosowaną do opisanych możliwości majątkowych sprawcy, określono na 50 złotych.

Ze względu na to, że oskarżony nie posiada istotnego majątku, nie uzyskuje stałych dochodów, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.